

L'Ajuntament de Salamanca denega el permís als camions que han de traslladar els «papers»

Des d'ahir capvespre la policia local vetlla perquè no es facin operacions de càrrega i descàrrega

A. VIVES / Barcelona

● L'Ajuntament de Salamanca, governat pel PP, ha denegat l'autorització perquè els camions que han de fer el trasllat dels papers puguin arribar avui a l'Arxiu de la Guerra Civil, situat

en ple centre històric. Aquest permís és preceptiu perquè els vehicles puguin circular per la zona de vianants. Segons Sílvia Clemente, consellera de la Junta de Castellà i Lleó, la ministra de Cultura, Carmen Calvo, va res-

pondre a la denegació de la petició dient que els documents espoliats sortiran al matí de Salamanca «encara que sigui a pes de braços». Des d'ahir a la nit, efectius de la Policia Nacional es troben a la zona per garantir-ne la sortida.

Previsiblement avui es posarà fi a un quart de segle de reclamacions i a un procés iniciat dos anys enrere quan el Congrés va instar el govern de l'Estat a trobar una solució al llarg contenció que havia desencadenat la reclamació de devolució a Catalunya dels denominats «papers de Salamanca».

El tret de sortida del darrer tram de cursa no estarà absent de polèmica. L'Ajuntament de Salamanca va denegar ahir el permís que havia sol·licitat el Ministeri de Cultura perquè els camions arribassin, entre les 6 i les 17 hores, a l'edifici on hi ha l'Arxiu de la Guerra Civil. El portaveu municipal de l'equip de govern (PP), Fernando Rodríguez, va fer públiques les ordres que el consistori havia donat a la Policia Municipal perquè no permeti la càrrega dels papers. Al mateix indret, però, la Policia Nacional té indicacions contràries. Des d'ahir capvespre un dispositiu especial de la policia local vigila perquè es compleixi l'ordre.

La consellera de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Caterina Mieras, va recordar ahir l'esforç decisiu que han fet des del seu departament junt amb Presidència, primer, per fer entendre que amb el retorn dels documents espoliats no es trencava una col·lecció museística, si no que es retornava un botí

L'edifici on hi ha l'Arxiu de la Guerra Civil a Salamanca està vigilat des d'ahir capvespre. / EFE

de guerra i, segon, per desenvolupar ràpidament una llei que no necessita d'un reglament que la desenvolupi i contra la qual difícilment es pot presentar un recurs. Per aquest mateix motiu, a la Generalitat van descartar la promulgació d'un decret en pro de la llei.

Al final, 7 de les 507 caixes amb documents de l'Arxiu de la Guerra Civil es quedaran a la ciutat castellana perquè el seu contingut no s'ajusta als requisits establerts per llei.

mail obert | VICENT PARTAL

Fray Luis com a referència

Fa unes setmanes van usar, en va, paraules de l'Unamuno més roig i les van manipular. En podien haver trobat de l'Unamuno menys passable; però no. Ara avui invoquen el «no passaran», deneguen permisos per a aparcar la furgoneta i criden les centúries al combat. A veure si ens aclarim: si segueix així la dreta salmantina acabarà feta un embolic i corre el perill d'acabar cantant qualsevol cançoneta sobre el Che, amb l'excusa del «fins a la victòria, sempre». Tanta referència històrica equivocada no

més demostra que han perdut doblement els papers. N'han perdut, en perden avui, una part dels que van ser robats fa setanta anys. Però també han perdut les maneres i les referències mateix.

Siga com siga, avui és un dia important i feliç. Alguns papers ja tornen mentre ells criden encara a batalla, però cada cop més aïllats i amb menys arguments. Ho deia Fray Luis de León, il·lustre salmantí ell: «Lo que en breve sube en alto asiento/ suele desfallecer apresurado.» Que així sia. Amén.

El Consorci del Museu de Lleida aprova les bases d'un acord per tancar el litigi per les obres d'art de la Franja

A.V. / Barcelona

● El Consorci del Museu de Lleida, Diocesa i Comarcal, que presideix la consellera de Cultura de la Generalitat, Caterina Mieras, va aprovar ahir les bases d'un acord per tancar la «llarga etapa de conflicte i desconfiança» entre els governs de Catalunya i Aragó i les diòcesis de Lledia i Barbas-

tre-Montsó sobre les obres d'art de les parròquies de la Franja.

La proposta, en la qual estan d'acord tots els membres del consorci, inclou l'elaboració d'un pla d'actuació que «instrumenti» la difusió d'aquest patrimoni en benefici de «la salvaguarda, la coherència històrica, científica i museogràfica de les

col·leccions dels museus diocesans de Lleida i de Barbastro-Montsó». L'acord també preveu l'acceptació de la resolució judicial última en relació amb la propietat d'aquests béns; el respecte de la catalogació de les col·leccions efectuada d'acord amb les respectives lleis de patrimoni cultural; i el reconeixement de la història

comuna de les comarques aragoneses i catalanes que havien format part de la diòcesi i també l'esforç realitzat pel bisbat de Lleida en la restauració i conservació d'aquest patrimoni al llarg dels anys.

La proposta, com ja es va anunciar en la reunió del dia 4, recull la voluntat de resoldre el litigi per les obres d'art, iniciat el 1995

com a conseqüència de la segregació d'una part del bisbat de Lleida i que afecta algunes peces de la col·lecció del Museu Diocesà, fundat el 1893. Mieras va manifestar ahir la seva confiança en la voluntat de les institucions aragoneses per trobar «una solució cultural i cooperativa» que permeti resoldre el conflicte.

Un llibre analitza la gènesi política i la història de l'anticatalanisme al País Valencià

● València / Barcelona. L'anticatalanisme ha condicionat la vida política valenciana al llarg dels últims trenta anys, un fenomen —també conegut com a *blaverisme*— que ara ha estat retratat en les pàgines de *No mos fareu catalans* (L'Esfera dels Llibres), de Francesc Viadel, presentat ahir a Barcelona i dimarts a València.

Tot i que el títol reproduceix un conegut eslogan dels blavers en ortografia secessionista, no res més lluny de l'ànim de l'autor que posicionar-se del costat dels anticatalanistes. «El *blaverisme* ha representat l'èxit de la dreta valenciana i el fracàs de tots els demòcrates, no només dels nacionalistes», va assenyalar Viadel.

El llibre arranxa a principis de segle, on ja els republicans valencians van recórrer a l'anticatalanisme per fabricar el seu discurs. Però el fenomen no es va desenvolupar ni va prendre un caràcter reaccionari fins a l'inici de la transició democràtica, etapa en què va anotar-se alguns dels seus principals èxits: la generació d'un greu conflicte civil i l'exclusió del País Valencià del grup de comunitats amb un estatut de primera.

UV, AP i PP

A la llarga, el *blaverisme* es va consolidar en un partit polític, Unió Valenciana, però va impregnar també AP i, posteriorment, el PP, fins al punt que aquest últim —de la mà de Zaplana— va acabar monopolitzant i instrumentalitzant el fenomen.

Nodrit pel conflicte lingüístic, el *blaverisme* està encara per desactivar. Ni la creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua n'ha apaiçat els efectes.

No mos fareu catalans tracta de posar alguna llum, especialment per al lector català, en aquest complicat laberint d'interessos i protagonistes. / E. ORTS